

job på lærlingelignende vilkår, bl.a. fordi det jo vil afspejle sammenhængen mellem løn og kvalifikationer. Vi mener, det er vigtigt, at man får slået fast, at der naturligvis er den sammenhæng, så den åbning i regeringsgrundlaget er vi specielt tilfredse med.

Endelig er vi også tilfredse med sammenkoblingen af arbejdsmarkedsindsatsen med hjælpen f.eks. til vore ældre. Også meldingen om, at der skal flere hjemmehjælpere til, er vi tilfredse med. Vi mener faktisk, at denne fokusering på et fast antal offentligt ansatte, som nu har været på mode i en lang årrække, har været farlig, fordi den har gjort det umuligt for det offentlige at løse en række af de problemer og imødekomme en række af de ønsker, som befolkningen helt naturligt har.

På hospitalsområdet tror vi, at man er nødt til at styrke den overordnede planlægning af hospitalssektoren. Det kan ikke være rigtigt, at vi inden for en afstand på 20-30 km - f.eks. i Københavnsområdet - har hospitaler, som faktisk skal kunne det hele. Når man så spørger amtsrådene hvorfor, får man at vide, at ellers flytter patienterne jo til et hospital i naboamtet. Jeg spørger så bare: Er det danske samfund så rigt, at vi kan tillade os at bruge ressourcerne på denne måde i stedet for at planlægge overordnet? Jeg synes, at den nye direktør for Rigshospitalet sagde nogle meget kloge ting om disse ting for en uges tid siden, og jeg håber også, at regeringen vil arbejde videre i den retning.

Når vi tager hospitalsområdet, vil jeg godt nævne noget, som CD jo ofte har talt om, nemlig forholdene for de sindslidende, hvor vi nu glæder os over, at der endnu en gang sker nogle ting. Det er dejligt for denne gruppe, som i mange år har været tabu og mennesker, man ikke har villet tale om. Det var legitimt at brække et ben eller en arm, men der var ikke rigtig nogen, der ville tale om det, hvis der var noget galt i sindet. Heldigvis er disse mennesker nu kommet i fokus, tabuet er væk, og vi glæder os over den indsats, der er gjort, og det pres, der er udøvet for at få et bedre samarbejde mellem amter og kommuner, så man ikke via kasse-tækning spiller bold med denne svage gruppe mennesker.

Men vi har også meget, meget store forventninger til, at de bemærkninger, der var både i åbningstalen og i regeringsgrundlaget om behandlingsformer på hospitalerne, vil føre til, at man tænker nyt og tænker anderledes, så vi er fri for de problemer, som vi har i dag. Så tak til

statsministeren, fordi det område er kommet med og er blevet prioriteret så højt.

Det er CD's opfattelse, at orlovsordningerne er kommet for at blive. Når jeg i valgkampen er blevet afæsket svar på spørgsmål om, hvor SF og CD kunne stå sammen, måtte jeg jo erkende, at allerede fra sidst i 1970'erne var det vel de to partier, der talte mest for orlovsordninger, så på det område er der selvfølgelig nogle muligheder; men CD ønsker nogle justeringer bl.a. af forældreorloven, som vi mener for fremtiden skal aftales mellem arbeidstager og arbejdsgiver for at gøre den mere fleksibel. Lad os se på det i forbindelse med justeringerne.

Der skal jo også være et serviceeftersyn af skattereformen, og i den forbindelse vil vi naturligvis tale for en aftrapning af formueskatten og ændringer af arveafgifterne, noget, som jeg håber vi kan komme igennem med, for der er megen ræson i det. Jeg håber, at man kan få et flertal i Folketinget for disse ændringer.

Jeg kan naturligvis ikke stå på denne talerstol uden at tage ordet EU i min mund. Centrum-Demokraterne er stadig væk tilhængere af et fuldt dansk medlemskab af Den Europæiske Union, og vi er stadig væk tilhængere af, at Den Europæiske Union udbygges, så landene samarbejder stadig tættere. Men jeg er nødt til at sige til de mennesker og også de medlemmer i denne sal, som er enige med CD på det punkt, at vi jo har et enkelt problem, nemlig at vi, forrige gang vi forsøgte, fik et nej til Maastricht, og at vi, sidste gang vi forsøgte, fik et meget lille ja til Maastricht.

Det ændrer ikke noget ved, at CD stadig væk mener, at Maastricht er vejen frem, men det betyder, at vi er nødt til at forberede en kommende folkeafstemning på en måde, så vi har en chance for at få et ja, og at vi ikke skal gå ud i en folkeafstemning, før vi er nogenlunde sikre på at kunne få et ja. Der er ingen idé i endnu en gang at få et nej, der vil sætte Danmark tilbage i forhold til det europæiske selskab.

Derfor er det vores opfattelse, at der bør være et bredt forlig om oplægget til 1996, men jeg må nok sige, at efter debatten i dag tvivler jeg meget på, at der vil kunne laves et forlig, hvor CD er sammen med Enhedslisten og Fremskridtspartiet, og jeg må også sige, at jeg tvivler næsten lige så meget på, at det skulle være muligt at indgå et forlig, hvor CD og SF er sammen. Den melding vil jeg godt give her i dag, for den opfordrer SF til, hvis man vil have indflydelse, at lade være at være helt så religiøs i det spørgsmål, som det faktisk lyder som om man er i dag.